

nr. 2

landsmøte -
bulletin!

Sentralstyrets
meldinger

Kvinnepolitisk
uttalelse

Afghanistanuttalelse

Sosialismen

- og noen
illusjoner, brast

Rød Ungdoms
vedtekter
AKP + RU
! ? * ★

!!! INNHOLD I DETTE NUMMER !!!

Innholdsfortegnelse	s. 1
Leder	s. 2
Vedtak fra sentralstyret til landsmøtesakene	s. 3
- Kommentarer til landsmøtediskusjonene: VÅPEN TIL AFGHANISTAN.	
Våpen til Afghanistan trengs fortsatt!, av Jesper	s. 11
VEDTEKTSDISKUSJONEN.	
Vi trenger en enhetlig og slagkraftig ml-bevegelse, av Mons, Oslo	s. 13
Organisatorisk uavhengig - hva betyr det?, av Åge, Oslo	s. 15
JENTEUTTALELSE.	
Kvinnepolitisk uttalelse fra Rød Ungdom sitt landsmøte, av Vibeke	s. 17
Jentearbeidet for Rød Ungdom framover, av Vibeke	s. 20
SOSIALISMEDISKUSJONEN.	
Forslag til endringer og kommentarer til sosialisme- programmet, fra Samvirkelaget, Oslo	s. 21
Demokrati og demokratiske rettigheter, av Katja	s. 22
Hvordan sikre arbeiderklassen makta, av Ann He	s. 24
Den partiløse sosialismen og kardemomme by, av Mats	s. 26
Kommunistpartiet og sosialismen, av Jesper	s. 28
Avgrensning fra reformismen, av Harald	s. 30

!!! FRAM FOR RØD UNGDOMS 14. LANDSMØTE !!!

LEDER.

LANDSMØTEBULLETTIN No. 2 LIGGER PÅ BORDET, OG LANDSMØTET NÆRMER SEG: VI STÅR FORAN SLUTTSPURTEN FOR Å FÅ GJENNOMFØRT ET VELLYKKA LANDSMØTE SOM BRINGER RØD UNGDOM FRAMOVER.

FRA NÅ AV OG INN AVHENGER ET VELLYKKA LANDSMØTE FØRST OG FREMST AV EN TING: DEG.

VI KAN SITTE HER I OSLO OG PRODUSERE ALDRI SÅ MANGE OG OMFATTENDE PAPIRBUNKER, KLEKKE UT NYE OG GRENSESPRENGENDE ANALYSER OM KAPITALISMENS ELENDIGHET OG SOSIALISMENS FORTREFFELIGHET - OG HVA SÅ?

TIL SJUENDE OG SIST ER DET DELEGATENE FRA LAGA SOM KOMMER PÅ LANDSMØTET, OG DE DISKUSJONENE SOM HAR FOREGÅTT I GRUNNORGANISASJONENE, SOM AVGJØR HVORDAN LANDSMØTET BLIR.

DETTE STILLER KRAV TIL ORGANISASJONEN: AT SAKSPAPIRER BLIR LEST OG DISKUTERT, AT FORSLAG BLIR SKREVET.

I DENNE LANDSMØTEBULLETTINEN FØRER VI VIDERE DISKUSJONENE OM SOSIALISMEN OG VEDTEKTENE, DESSUTEN FORSLAG PÅ JENTEUTTALELSE OG VEDTAK OM Å FORTSETTE MED VÅPEN TIL AFGHANISTAN ETTER LANDSMØTET. VI BRINGER OGSÅ EI REKKE VEDTAK FRA SENTRALSTYRET TIL DE FORSKJELLIGE LANDSMØTESAKENE.

MED ANDRE ORD: MANGE VIKTIGE SAKER SOM LANDSMØTET MÅ TA STILLING TIL.

DERFOR: SETT DEG NED MED LANDSMØTEBULLETTINEN, LES INNLEGGENE, OG SKRIV FORSLAG TIL DET DU ER UENIG PÅ ELLER SYNES ER DÅRLIG FORMULERT.

DA HAR VI ALLE ODDS MED OSS FOR ET VELLYKKA LANDSMØTE, OG ET BRA UTGANGSPUNKT FOR RØD UNGDOM I TIDA SOM KOMMER.

VEDTAK FRA SENTRALSTYRET

Sentralstyret har behandlet de viktigste sakene og strids-
spørsmålene foran landsmøtet. Vi bringer vedtak fra sentral-
styret med stemmetallene oppgitt i prosent.

Forslag 1: Enstemmig vedtatt.

Kvinnekampens betydning for utvikling av sosialismen mot
kommunismen.

For det første er kvinnene økonomisk undertrykt. Historisk
har kvinnene vært underlagt mennenes økonomi. Det er menn
som er familieforsørgere. Dette har ført til at kvinner i
dag har 30 tradisjonelle valgmuligheter i arbeidslivet, i
motsetning til menns 280.

Kvinner blir sett på som en reservearbeidskraft, som det
ikke er bruk for i krisetider. Kvinner som idag er i lønns-
arbeide er som oftest å finne i lavtlønnsyrker og delttids-
stillinger. Dette fører til at kvinner får en underlegen
posisjon økonomisk. Det tradisjonelle kvinnearbeidet er
gratisarbeid for det kapitalistiske samfunnet, nemlig hus-
arbeid og omsorgsarbeide. Kvinners omsorgsarbeide sparer
samfunnet hvert år for 100 mia kr.

For det andre blir kvinnene ideologisk undertrykt. Det betyr
at kvinner blir sett på som annenrangs borgere fra de blir
født. Dette fører til at oppdragelsen av jenter og gutter
blir forskjellig. Gutter blir oppdratt til å stole på seg
sjøl, være aktive og sprengre grenser. Jenter blir oppdratt
til å stole på andre, ikke seg sjøl, være passive og ikke
gjøre noe med det.

Det at jenter er bundet opp i omsorgsarbeid, ofte i tillegg
til annen jobb, fører til at de har liten tid til aktivt
samfunnsarbeide. Når jenter samtidig har liten sjøltillit,
er det med på å svekke kvinners posisjoner i samfunnet.
Under sosialismen er det tvingende nødvendig å frigjøre
ressursene som kvinnene utgjør. Dvs at vi må slåss for å
opphøve kvinneundertrykkinga.

Dersom ikke halvparten av befolkningen er med på oppbygginga av sosialismen får vi aldri en utvikling mot kommunismen. For å oppheve den økonomiske undertrykkninga må vi innføre lønnsarbeid for alle. Omsorgsarbeidet må ut av familien og gjøres til samfunnsmessig ansvar. For å utjevne kjønnsforskjellene i arbeidslivet må vi innføre kjønnskvote-
ring i alt arbeide. Andre konkrete krav med kvinneperspektiv:

- Innføre 6timersdagen.
- Full utbygging av barnehagene.
- Kjønnskvote-
ring i alle yrker og i styringsprossessen.
- 50% husarbeide til mannfolka så lenge ikke alt husarbeid er samfunnsmessig.

For å sikre gjennomføringa av de særegne kvinnekrava trengs en sterk kvinneorganisasjon, der kvinnene kan demonstrere, diskutere, organisere og mane til kamp for full kvinnefrigjøring.

Forslag 3: Vedtatt intensjonene med 833 for og 166 avholdne.

Etter en revolusjon i Norge må det opprettes en revolusjonær statsmakt bygd på folkevalgte organer. Denne statsmakta må opprette et byråkrati til å samordne den sentrale planlegginga. Et byråkrati vil være nødvendig i mange år under sosialismen og kan ikke fjernes endelig før under kommunismen. Prinsippet for styring av den sosialistiske staten må være den demokratiske sentralismen. Det betyr å forene demokrat-
iske diskusjoner med sentralisme for å få gjennomført beslutninger. Sentralismen er en forutsetning for at folkets beslutninger virkelig skal bli gjennomført, og dermed gjøre demokratiet reelt.

Dette betyr ikke at alt skal gjennomføres etter ordre fra statsbyråkratiet. Allerede fra starten må mang oppgaver legges opp slik at folk sjøl bestemmer og tar del i administrasjonen. Sentral makt: En sentral politisk og økonomisk makt er nødvendig

for å sikre arbeiderklassen makta i hele landet og gjennomføre prioriteringer på landsplan.

Lokal makt: Lokal makt betyr to ting. Folk på lokalplanet må diskutere de sentrale planene og uttale seg om hva som skal være hovedprioriteringene i Norge. For det andre betyr det at de lokale maktorganer får makt og frihet i gjennomføringa av planen lokalt og disponerer ressursar til lokal utvikling.

Fjern byråkratiet:

Målet for kommunismen er at folket skal styre seg sjøl uten at det er en overklasse eller et byråkrati som utgjør en egen ledelse. Derfor må utviklinga videre under sosialismen mot kommunismen bestå i at folk mer og mer direkte styrer landet sjøl. Forutsetningene for en slik utvikling er:

Tid til å styre: Når folk må stå i slitsom matriell produksjon 8 timer om dagen blir det lite tid til å delta i styringa av landet lokalt og sentralt. Det viktigste krav å gjennomføre for å gi arbeidsfolk tid til å styre er 6 timers arbeidsdag. For å gi kvinnene mulighet til makt må omsorgsarbeidet gjøres samfunnsmessig. Gratis barnehager til alle barn gjennomføres.

Ny teknologi: For at folk skal få konkret informasjon om situasjonen i landet må ny teknologi taes i bruk.

Arbeidsdeling: Idag er det slik at noen jobber bare manuelt, andre tar seg av forskning, administrasjon og ledelse. Rød Ungdom vil bekjempe denne arbeidsdelinga slik at alle kan utvikle seg allsidig og bli både produsenter og styrere.

Matriell sikring: For at folk skal få frihet til å aktivt utvikle samfunnet uten å være redd for å miste jobb og dermed hele livsgrunnlaget må sosialismen utvikle en matriell garanti for folk. Viktige varer må trekkes ut av markedet og gjøres til offentlige goder, f.eks boliger og transport.

Opplæring/utdanning: Kunnskap er makt. For å fjerne klassesdelinga i det norske samfunnet og bekjempe delinga mellom praktisk og teoretisk arbeide trengs det skikkelig teoretisk og praktisk utdanning for alle. 12 års gratis praktisk og teoretisk allmenn utdanning for alle er nødvendig å gjennomføre.

Alle disse forutsetningene er ikke nok. Det vil stå en klassekamp og kvinnekamp i samfunnet om gjennomføringa og hvordan de konkrete krav utnyttes.

Partiet:

AKPs rolle som kommunistparti i et sosialistisk Norge er å stille seg i spissen for kampen for å gjennomføre disse forutsetningene.

Forslag 5: Forkastet med 153 stemmer for, 847 mot.

Under sosialismen må Statens minste enhet på lokalnivå være grupper sammensatt etter yrker. F.eks i Jern og Metall, skoleelever husmedre, pensjonister ol. Etter antall medlemmer i hver organisasjon blir gruppene representert i sam. org. som tilsvarer et kommunestyre.

Forslag 6: Vedtatt med 847 for, 153 mot.

Staten skal være organisert i geografiske enheter lokalt.

Forslag 7: Vedtatt enstemmig.

ARBEIDERSTYRTE BEDRIFTER - FRIE FAGFORENINGER.

Under sosialismen må arbeidene styre produksjonen på hver enkelt bedrift, i forhold til den lokale og sentrale planen. Retningslinjene for produksjonen, valg av bedriftsledelse og andre viktige avgjørelser må bestemmes på allmøter. Arbeiderne på bedriftene må ha oversikt over og innflytelse på utviklinga innafor sin sektor når det gjelder innskrenkninger og utvidelser innen sektoren. I tillegg må arbeiderne være organisert i fagforeninger som er landsomfattende. Fag foreningene må være uavhengige av partier å ha som hovedoppgave å være interesseorganisasjon for arbeiderne innafor hvert fagområde.

BERETNING

Forslag 1. Vedtatt med 833 for, 84 mot og 84 avholden.

Grunnen til at vervekampanja ikke ble vellykket som kampanje er:

- Først og fremst var den en feilvurdering av den objektive situasjonen i og utafor organisasjonen.
- Rød Ungdom var ikke godt nok konsolidert på sin politikk og hadde ikke nok erfaring i ekstern kamp. Sentralstyret la først og fremst vekt på størrelsen av organisasjonen, vi hadde vokst.
- Høsten 1983 oppdaga vi at vi hadde et stort potensiale, gjennom våre turneer på skolene f.eks. i Troms. Men organisasjonen som helhet hadde ikke kontakt med dette omlandet.
- Før det andre gjorde sentralstyret endel feil i gjennomføringa. Vi stilte flere paralelle oppgaver, f.eks. 3 i ett-

kampanja, og kampanja var for lang

Dermed ble vi innhentet av den objektive situasjonen da vi satte kampanja igang og det skapte ekstra problemer at vi ikke dreiv en kort topp prioritert kampanje.

Det må allikevel oppsummeres at organisasjonen har gjennomført svært mye positivt i vervearbeidet og at sentralstyrets arbeid for å få organisasjonen til å prioritere verving har gitt resultater.

- Vervekampanja har gitt resultater. Noen distrikter har hatt framgang i medlemstallet. Andre har opprettholdt organisasjonen til tross for stor gjennomtrekk og generasjonsskifte. Altså har vi verva i perioden.
- Organisasjonen har faktisk jobba bra med verving tiltross for de åpenbare svakhetene nevnt ovenfor. Folk har hatt møter, drevet sirkler med høy verveprosent, ^{en del steder} styrka seg sjøl og organisasjonen gjennom kampanja.
- Sentralstyret har ikke drevet kampanje, men vi har stressa betydninga av verving gjennom hele perioden.
- Alt i all har Rød Ungdom lært mye gjennom denne kampanja. Vi har lært hva verving betyr og hvilken betydning det har for organisasjonen. Å verve er å agitere for sosialismen - men også det møysommelige arbeidet med å overbevise en og en. Dette synet er nå organisasjonen sikrere på.
- Vi har erfart, og laget retningslinjer for verving generellt.

Forslag 2. Nedstemt med 83,3 mot 8,7 for og 8,7 avholden.

Sentralstyret burde ikke ha lansert en vervekampanje i 1984. Den var en urealistisk offensiv som vi ikke kunne klare å gjennomføre. Istedenfor burde vi ha fortsatt byggingen av Rød Ungdom etter retningslinjene fra forrige landsmøte. Høsten 1984 burde vi ha lagt vekt på å konsolidere organisasjonen. Styrke det organisatoriske arbeidet i forhold til verving, utvikle de nye medlemmene og føre politisk og ideologisk kamp innad og utad. Sentralstyret burde samtidig gått i spissen for at alle lag og distrikt drev sirkler og verva kontinuerlig.

Forslag 7. Vedtatt med 84,7 for og 15,3 mot.

Ungdom opponerer også mot denne ideologien. Mange krever sosiale løsninger på krisa, er mot nedskjæringer i skolen osv. Det er AUF og sosialdemokratiet forøvrig som til nå har klart å fange opp denne strømminga. Det er også fordi folk tenker innenfor rammene av systemet, og tror at DNA er bedre, tross alt.

Forslag 8, del 1. Vedtatt med 461 for, 239 avholdne og 310 for beretninga.

Inn etter siste spørsmål: "Hva er RU istand til å utvikle diskusjoner og kamp på".

Konkret kom diskusjonen til å dreie seg om hvilken sak som skulle være vår eksterne hovedsak, hvilken sak som skulle støtte opp om vervearbeidet. Sentralstyret valgte å prioritere krig/fred høsten 1983. Forrige landsmøte og avtroppene sentralstyre understreka betydninga av å gi svar på Fredsbevegelsen. At sentralstyret vedtok denne prioriteringa var derfor ikke i utakt med organisasjonens daværende ønsker. Oppimot denne linja ble det stilt forslag om å prioritere kampen mot virkningene av krisa og kampen mot sosialismen. Dette ville i stor grad knytte RU til den virkelighet som vanlig ungdom opplevde og ville også gi RU en eksistensberettigelse som revolusjonær organisasjon. Det ble utvikla politikk på nasjonal sjølråderett, på atomvåpenspørsmålet, på synet på Europas rolle som til da ikke hadde vært diskutert i Rød Ungdom i særlig grad. I begynnelsen hadde sentralstyret Vanskelig med å henge krig/fred politikken på en konkret oppgave for organisasjonen. Våren 1984 bar derfor preg av usikkerhet rundt hva denne oppgaven konkret gikk ut på. Sentralstyret la først vekt på å fokusere rundt fredsbevegelsen i Europa. Store deller av organisasjonen ønsket i stedet å legge vekt på solidaritetsarbeidet med den tredje verden. Gjennom denne diskusjonen kom linja om å knytte kampen i den tredje verden til vår framtid, fram. Som en konsekvens av dette vedtok sentralstyret, etter forslag fra organisasjonen å starte innsamlinga "Våpen til Afghanistan"

Del 3. Konsekvensen av valg av ekstern hovedsak var at arbeidet i NGS og YLI ble lavere prioritert. Dette betyr ikke at ledelsen har sett på dette arbeidet som lite viktig, men at vi f.eks ikke ga klare retningslinjer for dette arbeidet. Dette har vært en klar svakhet fra ledelsens side.

Vedtatt →
enstemmig.

Forslag 11. Nedstemt med 61,5 mot og 38,5 for.

Sentralstyret har ikke fulgt alle disse retningslinjene. Isteden for å slåss for at RU skulle ta del i interessekampen og for at vi skulle utvikle vårt sosialismesvar, ønsket vi å vinne ungdommen for vårt krig/fred syn. Gjennom denne jobbinga klarte vi ikke å få fram RUs eksistensberettigelse. Først i forbindelse med sosialismediskusjoenene, sommer og høsten 1984 ble sentralstyret enige om disse retningslinjene.

Forslag 17. Vedtatt med 84,7 for og 15,3 avholdne.

På landsmøtet må det reises to diskusjoner under spørsmålet om skoleprioritering:

- For det første begrunnelsen for skoleprioriteringen. Dette må bli en diskusjon om hvordan det norske samfunnet egentlig ser ut og hva det betyr å bygge en revolusjonær masseorganisasjon for ungdom idag. Her må det legges fram materiale i innledninga.
- For det andre: Hva kreves det nå for å få til skoleprioriteringa i praksis. Dette må bli en diskusjon der vi får fram betydninga av at Rød Ungdom kaster seg inn i interessekampen på skolene. Dette er det viktigste felt å utvikle for Rød Ungdom for konkret å få til skoleprioriteringa.

INTERNASJONALT

Vedtak internasjonalt.

Følgende vedtak ble lagt fram til avstemming:

Forslag 1. Nedstemt med 64, mot, 28,5 for og 7,2 avholden.

Uttalelsen skal konsentrere seg om faren krig og kampen mot krigen. Tittelen må forandres i forhold til dette. F.eks.

" Alle lands frihet er verdens folks fred."

Forslag 2. Vedtatt.

Det skal utarbeides en utvidelse av analysen på den 3dje verden.

Forslag 3. Vedtatt med 77% for, og 23% avholdne.

Avsnittet om at nasjonal kamp er klassekamp må endres slik at vi får en klar avgrensing til "trokistiske" standpunkt om at klassekampen til en hver tid er viktigere enn den nasjonale sjølråderetten.

Forslag 4. Vedtatt med 84,7% for, og 15,3% avholdne.

Under kapitelet "Faren for krig i vårt århundre" bør det komme inn en vurdering av faren for en altutslettende atomkrig, i tråd med de vedtak Rød Ungdom har gjort tidligere.

Forslag 5. Vedtatt med 93% for, 7% avholdne og 10% for å stille parolen i omvendt rekkefølge.

Avsnitt 8 får følgende tillegg: I dagens situasjon stiller Rød Ungdom parola : "For et sterkt uavhengig forsvar - Norge ut av NATO.

Sentralstyret tok følgende punkter fra den internasjonale uttalelsen opp til votering.

. Vedtatt med 78,0 for, 7,0 mot og 15,0 avholdne.

"At massene i den tredje verden slåss mot imperialismen for å bedre sin situasjon er opplagt, men også på statsplan og blant det nasjonale borgerskapet eksisterer det en objektiv interesse av å slå mot imperialismen."

. Nedstemt med 38,0 mot, 7,0 for og 55,0 avholdne.

"USA er ikke lenger nummer 1 i verden".

. Enstemmig vedtatt.

"Sovjet står idag fram, av de to supermaktene, som den største trusselen mot verdensfreden og mot folkets rett til nasjonal uavhengighet".

. Vedtatt med 58,0 for, 38,0 mot og 7,0 avholden.

"Situasjonen ser slik sett mørk ut; men vi står ikke ovenfor noe øyeblikkelig krigsutbrudd, da ingen av supermaktene har et avgjørende overtak".

. Vedtatt enstemmig.

"Men det er ingen trekk ved utviklinga som truer Sovjets grep og mulighet til å drive aggresjon", endres til "Men det er få trekk ved utviklinga osv."

f. Vedtatt med 85,0 for og 15,0 avholdne.

Derfor er støtten til den tredje verdens kamp også en kamp for vår egen fred og frihet. Den sterkeste støtten vi kan gi tredje verden er å ta opp kampen sjøl mot imperialismen og for revolusjon og sosialisme.

g. Vedtatt enstemmig.

Rød Ungdom går inn for kvinnelig verneplikt. Vi vil arbeide for særegne tiltak som gjør det mulig for unge kvinner å avtjene verneplikten.

h. Vedtatt enstemmig.

Rød Ungdom går imot NATO på et prinsipielt grunnlag. NATO er ei ulikeverdig allianse som er oppretta for å forsvare supermakta USAs interesser. Vårt mål er et sterkt uavhengig forsvar utafor NATO, men en utmelding av NATO må knyttes til en kraftig styrking av det norske forsvaret. Rød Ungdom er ikke prinsipielt imot allianser med kapitalistiske land men alliansen må bygges på et sterkt forsvar og ikke svekke norsk suverenitet.

VÅPEN TIL AFGHANISTAN TRENGS FORTSATT!

1) INNSAMLINGAS POLITISKE BETYDNING.

Våpen til Afghanistan ble satt i gang for å gi Rød Ungdom et konkret politisk uttrykk for vår politikk mot krig, og støtte til frigjøringskampen i den 3. verden.

Innsamlinga har slått mot de dominerende strømmingene i fredsbevegelsen, som står for pasifisme og ettergivenhet, spesielt overfor Sovjet. Den har satt fram prinsippet om nasjonal uavhengighet som et avgjørende prinsipp å forsvare i kampen for fred. Den har understreka viktigheta av solidaritet med frigjøringskampene i den 3. verden, også for et forsvar av Norges frihet og uavhengighet, og mot en ny verdenskrig.

Våpen til Afghanistan har vært et nødvendig svar på spørsmålet om hvilket grunnlag en bevegelse for fred trenger å bygge på.

2) HVA HAR INNSAMLINGA BETYDD FOR RØD UNGDOM?

Våpen til Afghanistan har markert Rød Ungdom i det politiske landskapet, og samla organisasjonen rundt ei felles linje i vårt arbeid mot krig, og for frigjøringskampen i den 3. verden.

Innsamlinga har fått organisasjonen ut på gata, og den har fungert bra som pengeinnsamling. I for liten grad har vi klart å gjøre Våpen til Afghanistan til en bevegelse rundt vårt politiske grunnlag på krig/fred-spørsmålet. Dette henger bl.a. sammen med at den står opp mot sterke reformistiske strømninger som står i synet på hvordan man skaper fred.

3) DEN POLITISKE SITUASJONEN I DAG.

Fredsbevegelsen som sjølstendig politisk kraft har blitt svekka det siste året. Det betyr ikke at fredsbevegelsens ideologi står svakere i det norske samfunnet. Fredsbevegelsens ideologi er grunnleggende sosialdemokratisk, og sosialdemokratiet har gjort fredsbevegelsens grunnsyn på hvordan man skaper fred til en del av sin egen politikk. Dette er bl.a. uttrykt i parola om "Felles Sikkerhet".

Det norske borgerskapet står også for ei tilpasningslinje i forhold til supermaktene, og utgjør ikke ei kraft mot krigen.

Samtidig trekker spesielt AUF til seg mye radikal ungdom, og trekker veksler på de reformistiske strømningene i synet på hva som er fredsarbeid.

4) VÅPEN TIL AFGHANISTAN TRENGS FORTSATT.

Den politiske utviklinga det siste året har ikke gjort det mindre nødvendig å slåss for ei linje for nasjonal uavhengighet, støtte til den 3. verdens kamp, og mot ettergivenhet.

Samtidig er Rød Ungdoms internasjonale politikk og vårt grunnlag i kampen mot krig en del av vårt helhetlige grunnlag. Uten at vi vinner fram blant ungdommen i disse spørsmåla, vil vi heller ikke vinne oppslutning blant ungdom for Rød Ungdom.

Derfor skal innsamlinga Våpen til Afghanistan fortsette etter landsmøtet, og bli en fast del av Rød Ungdoms politikk.

5) HVORDAN BRUKE INNSAMLINGA VIDERE?

- Innsamlinga kan brukes i forbindelse med Rød Ungdoms markeringer, som stands, skolebesøk osv.

- Innsamlinga blir en del av vår konkrete argumentasjon rundt spørsmålet om krig/fred.

- Innsamlinga brukes i forbindelse med spesielle hendelser i Afghanistan.

- I løpet av året arrangeres det 1 til 2 landsomfattende aksjonsdager for Våpen til Afghanistan.

Jesper

VI TRENGER EN ENHETLIG OG SLAGKRAFTIG ML-BEVEGLSE.

Jeg ønsker å kjempe for prinsippet, Rød Ungdom skal være organisatorisk underlagt partiet. Rød Ungdom skal ikke bli en gjeng nikkedykker som sier ja og amen til alt partiet gjør. Nei, tvert i mot skal vi styrke den sjelstendigten Rød Ungdom har i dag. Men samtidig, vi er ikke blitt med i denne organisasjonen, fordi den er interessant. Vi ønsker at kapitalismen skal bli styrtet, og erstattet med sosialisme/ kommunisme. Det krever en sterkest mulig organisering.

Vi er blitt med i Rød Ungdom for å kjempe for sosialisme/ kommunismen. Vi ser hver dag hvilken faenskap dagens system fører til av arbeidsløshet, sult og krig. Et system der det lille mindretallet har makta. Et system som som skaper krise og krig. Vi vil erstatte kapitalismen, som fører til all denne faenskapen, med sosialisme og til slutt kommunisme.

Men de som har makta sier ikke takk for seg og overlater makta til andre. De er interessert i å opprettholde utbytting og undertrykking, vi har en mektig fiende å kjempe mot.

Vi er avhengig av politikk som vinner oppslutning. Den krafta som skal kaste dette samfunnet på båten, er at vanlig folk reiser seg.

Vi har kommet et stykke i arbeidet med å utvikle og konkretisere vårt alternativ - sosialismen. Vi har også en del erfaring med å reise folk til kamp for sine interesser. Dette arbeidet må utvikles videre og krever en sjelstendig tilpasning av ml-bevegelsen på alle plan. Partiet kan aldri bli noen ungdomsorganisasjon. Ml-bevegelsen er altså avhengig av at Rød Ungdom er en sterk og sjelstendig ungdomsorganisasjon. På lignende måte må våre lag tilpasse vår politikk, og våre planer på sine plasser ut i fra sine forhold.

Men Rød Ungdom er også avhengig at vi prioriterer likt, og å opptre enhetlig i mange situasjoner. Arbeiderklassen har gjennom hundreår utviklet sine organisasjonsprinsipper - den demokratiske sentralismen. Vi diskuterer og er uenige innad, men kjemper enhetlig utad i de sakene det er nødvendig. Dette gir oss stor makt i streiker og andre aksjoner. AKP og Rød Ungdom er organisert etter de samme prinsippene, fordi dette er måten vi kan vinne størst oppslutning i kampen for sosialismen..

Men ml-bevegelsen er ikke tre isolerte organisasjoner NKS, Rød Ungdom og AKP. Vi er en bevegelse som bygger på de samme prinsipper og har de samme måla. Det er klart vi er tjent med å utvikle en mest mulig slagkraftige bevegelse som helhet.

Grunnlaget for enhet i ml-bevegelsen kommer sjølsagt først og fremst gjennom den politiske enheten. Det at hele bevegelsen diskuterer vår politikk, utvikler den og blir enig om hovedtrekk på den måten bygger opp den reelle enheten.

Men samtidig har vi mange situasjoner behov for å handle enhetlig som vi ikke har tid til å gjennomføre alle diskusjoner. Det kan være når fredbevegelsen ble dannet. Da hadde ml-bevegelsen et behov for å stå samlet i taktikken overfor fredsbevegelsen. Det kan være streikesituasjoner i et lokalssamfunn eller på landsbasis. I disse situasjonene vil en splittet ml-bevegelse skade både den aksjonen som pågår og vår bevegelse.

Men dette gjelder sjølsagt i enda større grad i skjerpingsituasjoner. Når klassekampen utvikler seg å de som har makta bruker hardere midler for å holde på den.

Vi trenger å være en enhetlig ml-bevegelse med et senter, ikke mange.

Jeg har allerede påpekt behovet for å ha et senter i hele ml-bevegelsen. Dette er ikke uten problemer.

Den demokratiske sentralismen har to sider. Sentralismen gir ledelsen stor makt, og setter oss i stand til å handle enhetlig i viktige situasjoner, om det er på skolelandsmøter eller i forhold til konkrete kamper. Den andre sida er demokratiet. Den ledelsen som får makta, har også medlemmene innflytelse på gjennom diskusjoner og valg i Rød Ungdom.

Dette er ikke tilfelle i ml-bevegelsen som helhet. Rød Ungdom har ikke vedtektsfesta innflytelse i partiet. I denne situasjonen har vi to muligheter.

- Vi sier nei til at vi skal være organisatorisk underlagt partiet.
- Vi utvikler Rød Ungdoms innflytelse på andre måter.

Vi må være underlagt partiets ledelse, det er viktig for at vi skulle handle enhetlig og slagkraftig. Samtidig stiller dette krav til partiet at de utvikler diskusjon med ungdomsforbundet på andre måter. Vi vil ikke være nikkedukker for partiet, vi og ml-bevegelsen er tjent med et sterkt og sjølstendig ungdomsforbund. En paragraf om at vi er underlagt partiet vil aldri hindre ungdomsforbundet politisk å gli vekk fra partiet, det kan bare diskusjoner rundt vår politiske linje gjøre. Her ligger utfordringen.

Dette skal vi klare. Vi skal være organisatorisk underlagt, vi skal være en sjølstendig ungdomsorganisasjon som sammen med resten av ml-bevegelsen utvikler vår politikk. Da har vi lagt et godt grunnlag for en slagkraftig bevegelse som kan gå i spissen for å snu opp ned på dette samfunnet, og innføre sosialismen.

Mars, Oslo.

ORGANISATORISK UAVHENGIG - HVA BETYR DET?

I Rød Ungdoms vedtekter fra det 9. landsmøtet i 1974 står det: "Rød Ungdom slutter seg til AKP (m-l)s prinsippprogram, og er samtidig en sjølstendig organisasjon og en del av den norske marxist-leninistiske bevegelsen som ledes av AKP (m-l). Rød Ungdom stiller seg under AKP (m-l)s politiske ledelse og støtter og deltar i de kampene AKP (m-l) fører." (§ 1).

På dette tidspunkt hadde AKP ikke noen organisatorisk overordnet makt over Rød Ungdom, men Rød Ungdom var samtidig AKPs ungdomsorganisasjon og sto under AKPs politiske ledelse.

Også tidligere i den kommunistiske bevegelsen har det vært forskjellige oppfatninger om hvordan forholdet mellom ungdomsforbundet og partiet skulle reguleres.

Sjølstendig organisasjon.

Rød Ungdom er idag en sjølstendig organisasjon med en egen valgt sentral ledelse og distriktsledelser. De som er imot de nåværende vedtektene ser det som problematisk at medlemmene i Rød Ungdom i prinsippet ikke har råderett over sin egen organisasjon. Med de nåværende vedtektene er det mulig for partiet å gripe direkte inn i Rød Ungdom, på tvers av den valgte ledelsen.

I sosialismedebatten har vi tatt konsekvensen av at sosialismen ikke kan sikres gjennom partiets organisatoriske makt, men må vinnes gjennom stadig politisk kamp. Dette har vi gjort ved at vi sier at partiet ikke kan diktere over staten og fagforeningene. Noen hevder her at dette er noe annet, siden Rød Ungdom er en del av m-l-bevegelsen. Men i prinsippet er det det samme, en organisasjonens rett til å bestemme over en annen på tvers av den valgte ledelsen.

Brudd med den demokratiske sentralismen.

De nåværende vedtektene er også et brudd med den demokratiske sentralismen. Dette prinsippet bygger på at organisasjonen må praktisere både demokrati og sentralisme, hvis prinsippet skal kunne fungere.

Demokratiet innafor den demokratiske sentralismen ligger i at medlemmene gjennom diskusjoner og politisk kamp velger delegater til landsmøte o.l., som vedtar retningslinjer for organisasjonen og dens ledelse. Sentralismen ligger i at mellom landsmøteperiodene er alle medlemmene underlagt den valgte ledelsen. Skal medlemmene i en organisasjon av fri vilje underlegge seg den valgte ledelsen, forutsetter dette at de aktivt deltar i den prosessen som skjer fram til valget.

Når bare sentralismen gjelder uinnskrenka i forhold til Rød Ungdoms medlemmer, så vil ikke dette kunne fungere. Den kan bare fungere

innafor et Rød Ungdom der medlemmene sjøl velger en ledelse og velger å underlegge seg den mellom landsmøtene

Skulle da AKP på tvers av medlemmene og den valgte ledelsen gripe inn, så vil det skade ungdomsforbundet på lang sikt, mer enn det på kort sikt vil kunne tjene på det. Fjerning av eventuelt klare partifiendtlige elementer som ønsker å bryte med partiets og Rød Ungdoms prinsippprogram, må skje ved at medlemmene og den valgte ledelsen sjøl fjerner dem. Dette er en viktig del av å fostre sterke, sjølstendige medkommunister til medlemmer av AKP.

Vedtektene ubrukelig i en krisesituasjon.

Hva da om den valgte ledelsen eller deler av den ønsker et brudd med partiet? I praksis er da vedtektene umulige å bruke. Når SUF brøt med SF, så ville de ha gjort det uansett hva som hadde stått i SFs vedtekter. I virkelig skjerp situasjoner så vil ikke en partifiendtlig fraksjon respektere vedtektene. Dette har vi mange historiske eksempler på.

Styrk enheten i m-l-bevegelsen.

Grunnlaget for denne debatten er hvordan sikre et sterkt Rød Ungdom knytta til AKP. I diskusjonen har en del folk som er for de nåværende vedtektene sådd tvil om målsettinga til de som er for endring av vedtektene. "Er de ikke egentlig for brudd?" Debatten er ikke tjent med en slik måte å argumentere på.

Det må slås klart fast at Rød Ungdom ikke kan fungere uten å bygge på AKPs prinsippprogram og politiske grunnlag. Men samtidig trenger vi en åpen og rolig debatt om hvordan forholdet AKP/Rød Ungdom skal reguleres i vedtektene på landsmøtet. Men fordi vi ikke ønsker et brudd med AKP og en unødigg skjerpning av debatten vil vi ikke gå inn for å forandre de nåværende vedtektene på dette punktet.

ÅGE, OSLO.

Forslag fra Vibeke

Kvinnepolitisk uttalelse fra Rød Ungdom sitt landsmøte.

På skolen, i arbeidslivet, i familien og i fritida møter kvinner daglig den kjønnsundertrykkinga som hersker under kapitalismen.

På skolen læres f. eks smågutter systematisk opp til at de er mere verdt enn jenter. Når jenter skal ta yrkesutdanning er det ikke mulig å bli kvotert inn.

på tradisjonelle guttelinjer i den vid. skolen. Jentelinjene er vanligvis uten fagstatus og dermed lite verdt i forhold til arbeidslivet. Dette gjelder mulighetene til et arbeid og til å fa en lønn på lik linje med "guttejobbeme".

I arbeidslivet i dag jobber kvinner gjennomsnittlig 6-timersdag, dvs. de aller fleste er deltidansatte. Dette henger mest sammen med den stillingen kvinner har i familien.

Kvinner blir undertrykt i familiesystemet. De gjør storparten av det arbeidet som er lagt til familien, omsorg av barn og eldre, husarbeid osv. De får pressa lønna ned fordi de er "forsørga".

De fleste blir økonomisk avhengig, også de som har arbeid utenfor hjemmet.

De må ta støyten når familien skal erstatte offentlig helse og sosialvesen.

Alt dette, og mye mer, er klare beviser på at kvinners rett til arbeid ~~ikke~~ blir anerkjent under kapitalismen.

Kvinner har også mye mindre fritid enn menn. Fritid som kan brukes til politisk aktivitet eller f. eks kvinneidrett. Kvinneidrett er også helt klart mindre verdsatt enn menns. Noen kvinneidrett blir faktisk fortsatt sett på som uestetisk, upassende for kvinner, eller virker støtende på menn;

Den samfunnsmessige tilværelsen vi lever under avgjør tenkinga til folk. Kvinner og menns liv i samfunnet er forskjellig, sjøl under samme tak. At kvinner og menn har ulike posisjoner i den samfunnsmessige arbeidsdelinga gjør at de organiserer livet sitt forskjellig.

Jenter sosialiseres inn i rolla som omsorgspersoner. De tar på seg ansvar for andres velvære, lærer å bli følsomme for andres behov. De blir lite flinke til å hevde egne rettigheter og behov, og får skyldfølelse eller dårlig samvittighet.

Gutter sosialiseres inn i rolla som de som skal handle i verden. De blir flinke til å hevde sine egne rettigheter og ta standpunkt. Menn har lært at de skal bestemme og ha privilegier i forhold til kvinner. De har rett til å definere hva som er viktige saker i familien, på jobben, i fagbevegelsen og i politikken.

Denne kjønnsmessige sosialiseringa hjelper til med å holde både kvinner og menn fast i den plassen de har i den samfunnsmessige arbeidsdelinga.

-Menn må også ta sitt ansvar

Menn som sosialt kjønn, undertrykker kvinner, uansett klasse. Familieorganiseringa gir mannen privilegier og gjør han til herre over kvinner og barn. Menns "eiendomsrett" til kvinner kommer også til uttrykk utenfor familien, bl.a. ved voldtekt av kvinner. Alle menn har felles interesser av å opprettholde disse privilegiene de har på bekostning av kvinner.

Menn har vanskelig for å oppfatte seg som et sosialt kjønn, de er vant til å bli behandla som enkeltindivider. Men akkurat som kvinner må se seg sjøl som et undertrykt kjønn, for å kunne kjempe i mot kvinneundertrykkinga, er det nødvendig at menn tar standpunkt mot sine egne privilegier og aktivt støtter kvinnekampen. Kapitalismen begrenser hvor mye kvinnekampen kan oppnå uten at borgerskapet blir styrta. Men innenfor disse rammene er menns undertrykking av kvinner en kraft mot de mulighetene og framgangene kvinnekampen faktisk kan vinne under kapitalismen.

Kvinnene blir under kapitalismen i Norge utsatt for to slags undertrykking som kjønn: - Borgerskapets undertrykking av kvinnene
- Menns undertrykking av kvinnene

Løsninga: Sosialistisk revolusjon og kommunisme!

Veien til å oppheve all kvinneundertrykking går gjennom å avskaffe kapitalismen. Etterpå må sosialismen utvikles videre til den høyt utvikla kommunismen.

Under sosialismen er produksjonen organisert etter plan og innretta på å dekke folk behov.

Prinsippet fra en hver etter evne til en hver etter arbeid" rå. Det betyr at folk skal få bruke evnene sine og gjøre en innsats for å bygge opp sosialismen. Og en skal ikke kunne gjøre seg rik på å ha eiendom eller utbytte andre menneskers arbeid.

Under sosialismen foregår det kamp for å utvikle produksjonen slik at det skapes et materielt grunnlag for det kommunistiske samfunnet.

Det foregår en kamp for å gjøre slutt på arbeidsdelinga mellom kvinner og menn, mellom åndsarbeid og kroppsarbeid, og mellom by og land.

Og det foregår en kamp mot gammelt og nytt borgerskap som vil gjennreise kapitalismen.

Under sosialismen vil det fortsatt finnes forhold som ligner på slik det var under kapitalismen.

Ett av disse forholda er familien og den kjønnsmessige arbeidsdelinga i samfunnet. En del av denne arbeidsdelinga er at kvinnene holdes vekke fra makt og innflytelse. Disse forholda betyr at noen av de prinsippene sosialismen skal bygge på blir haltende.

"Fra en hver etter evne til en hver etter arbeid" gjelder ikke fullt ut dersom en kvinne er dobbeltarbeidende.

"Arbeiderklassen i allianse med det arbeidende folket har makta i samfunnet" gjelder heller ikke fullt ut dersom kvinnene blir holdt borte fra makt og innflytelse, og hindres i politisk deltaking p.g.a. ansvar for hus og hjem.

"En plan innretta på folks behov" gjelder ikke fullt ut dersom kvinnene ikke er med på å bestemme hvordan planen skal være. Da blir også resultatet at viktige kvinnebehov blir neglisjert.

Så lenge kvinneundertrykkinga finnes, vil det være forhold under sosialismen som likner på kapitalismen. Dersom det ikke føres kamp mot kvinneundertrykkinga, vil disse forholda kunne utvikle seg og gjøre sosialismen enda mer lik kapitalismen. Uten å oppheve kvinneundertrykkinga, er det også umulig å oppheve de andre store arbeidsdelingene i samfunnet. Hvordan oppheve skillet mellom de styrende og de som blir styrt, så lenge kvinnene holdes nede. Hvordan oppheve skillet mellom ekspertene og arbeidere så lenge kvinnene er dobbeltarbeidendetjener i familien, og ikke har tid til å utvikle seg allsidig og skolere seg?

Kjønnerundertrykkinga bidrar til å bevare klasseskillene, og danner en kilde til gjennoppretting av kapitalismen. Kommunismen vil bli umulig.

Kvinnen må ikke la seg avspise seg med å få innflytelse over noen avgrensa områder som kalles "kvinnepolitikk". Det er hovedtrekka i den økonomiske utviklinga som bestemmer rammene på andre områder. Dersom premisene for kvinnefrigjøring ikke bygges inn i den økonomiske planen under sosialismen, har kvinnen tapt første runde. Et av de viktigste områdene for kvinnekampen under sosialismen er derfor hvilken linje økonomien skal utvikles etter. Skal kvinnene utøve makt og innflytelse må også deres materielle situasjon forandres: Sosialismen må straks legge planer og starte arbeidet med å oppløse familien som økonomisk forsørgersystem, og hele den kjønnsbestemte arbeidsdelinga. Dette er helt nødvendig for å frigjøre kvinners krefter både som produktivkrefter og til å delta i styringa av samfunnet.

JENTEARBEIDET FOR RØD UNGDOM FRAMOVER (INTERN DEL)

Vi må se alvoret i hvor viktig det er å drive med kvinnekamp. For å skolere våre egne jenter og utvikle Rød Ungdoms kvinnepolitikk videre foreslås følgende tiltak:

- 1) Jentearbeidet prioriteres først etter hovedsaken Rød Ungdom skal jobbe med i neste LM-periode (altså som 2. prioritert sak) hele tiden)
- 2) Det nedsettes et sentralt jenteutvalg leda av jenteansvarlig som sitter i sentralstyret. (Dette utvalget jobber nært knytta til kvinneutvalget i partiet.)
- 3) Det avholdes fortsatt distriktsvise konferanser med forskjellige innhold: -temaer
-bøllekurs
om Rød Ungdom
- 4) Det avholdes sentrale jentekonferanser 2stk.
 - a) Et bøllekurs
 - b) Et om årsakene til kvinneundertrykkinga og kvinnekampen under sosialismen
- 5) Det lages et jentehefte
- 6) Det lages opplegg for egne jentesirkler om kvinnekampens betydning, årsaken til undertrykkinga osv.
- 7) Det avholdes obligatorisk lagsmøte om samme tema som 4b (4b ment som en oppsummering av disse)
- 8) Jenteforumarbeidet fortsetter
- 9) Vi må gå mere ut i det eksterne arbeidet.
 - oppfordre alle Rød Ungdoms jenter til å melde seg inn i kvinnefronten.
- 10) Stille offensive kvinnekraav i dag:
 - 6-timersdag med full lønnskompensasjon for alle, og si at dette er et kvinnekraav først og fremst.
 - kvinnens rett til arbeid
 - utbygging av 3-årig yrkesfaglige linjer i den vid. skolen.
 - Utbygging av helse/sosialvesenet.
 - Radikal kjønnskvoltering der kvinner er underrepresentert.
- 11) Vi må føre kvinnekampen både som ungdomsorg. og i fronter hvor vi kan få med flere rundt kravene våre.
- 12) Drive aktivt vervearbeid rundt kvinnekampen. Det vil vi tjene på.

FORSLAG TIL ENDRINGER OG KOMMENTARER TØL SOSIALISMEPROGRAMMET:

behandlet på møte i Samvirkelaget i Oslo 4.3.

Til kap.1.

Kapitalismen , pkt. 0

-Et viktig trekk ved kapitalismen, er dens dobbelte undertrykking av kvinnene, både som klass og kjønn.....

Dette må innarbeides i den generelle innleiinga.

-Det må lages et 6.oppsummeringspunkt som behandler kvinnenes dobbelte rolle / kapitalismen undertrykking.

Norge - et klassesamfunn.

s. 3 , linje 10 - 15.

-Her må det innarbeides en forklaring på hvorfor det er lønnsomt for kapitalismen å ha kvinnene i typiske kvineyrker og i omsorgsarbeidet og hva dette innebærer.

s.4 om Midlene.

-Det må innarbeides et nytt punkt som behandler det private omsorgsarbeidet. et middel for kapitalismen er å overføre mer og mer av omsorgsarbeidet til familøien og kvinnene (stikord: opprustning av kjernefamilien - den tradisjønelle, nedskjering på helse- sosialsektoren).

s.5 om Forutsetninga for å.....

linjene 10 - 15

-Her må det komme klart fram at det er kvinnene som blir hardest ramma av at ideologien om at omsorgsarbeidet skal tilbake til hjemmet kjøres fram.

TIL kap. 2. SOSIALISMEN.

s.6. linjene 45 - 50.

-Kjønnsmotsigelsen har blitt borte her.....
dette må innarbeides.

s.7 Sosialismens økonomi.

linjene 20 - 24

-Kampen mellom kjønnene mangler igjen....
Få det inn.

- "Først når klassemotsigelsene er løst....." endres til "Først når klassemotsigelsene og kjønnsmotsigelsene er løst....." osv.

s.8 linje 0 - 5

- Her mangler det faktisk noen ord om hvordan kvinnfolka skal sikres mekt (reell....)

s.9 om Rød Ungdom vil.....

linjene 30 - 45

* Her må det komme inn hvor stor prosentandel det private omsorgsarbeidet utgjør og at vårt krav er at samfunnet må overta ansvaret for det.

s11 om kvinnefrigjøring.

linjene 15 - 35

- Må skrives på nytt. De viktigste manglene er en oppsummering av de forskjellige motsigelsene som kvinneundertrykkinga skaper:
 - kjønnsmotsigelsen
 - pornografi
 - skole / utdanning
 - kvinneundertrykkende ideologi osv osv

s. 11 om sosialisme og demokrati.

- HVOR ER KVINNIFOLKA!

s.11 om arbeiderklassens statsmakt.

linje 50

- Hvordan skal kvinnene ta direkte styring av utviklinga=??

TIL HELHETEN AV PROGRAMMET.

-Det mangler beskrivelser (konkrete) av partiets rolle og hvordan man skal sikre arbeiderklassen reell makt og hvordan kvinnene skal sikres reelle muligheter til å styre utviklinga, hvordan kvinnene skal sikres makt.

-Kvinnene er 50% eller mer av arbeiderklassen - også i Norge. Dette kan tydeligvis ikke gjentas for ofte. i dette programmet er kvinnene redusert til en slags "minoritets"-gruppe, som får sitt eget korte punkt - isolert fra resten.

Det er et paradoks at kapittelet om kvinnekampen har overskrifta " Ingen kvinnefrigjøring uten sosialisme...." når resten av programmet er kjemisk rensa for kvinneperspektivene.

DEMOKRATI OG DEMOKRATISKE RETTIGHETER.

Sosialismen i Norge vil på mange måter ha fordeler i forhold til andre land der sosialismen er prøvd. Norge i motsetning til f. eks. Sovjet, har arbeiderklassen gjennom kamp fått en del demokratiske rettigheter. Vi har yttringsfrihet, organisasjonsfrihet, talefrihet, demonstrasjonsfrihet osv.

Sjøl om flertallet egentlig ikke bestemmer, så mener i hvertfall flertallet at det er riktig at det er flertallet bestemmer, og ikke en liten gruppe som er født til det, kjøpt seg til det, arvet seg tildet osv.

På grunn av disse demokratiske rettighetene, vil det også etter en sosialistisk revolusjon vanskeligere å opprette et fåtallsdiktatur. Fordi disse demokratiske rettighetene er noe folk mener er viktig å ha, og vil kjempe for dem med nebb og klør hvis noen ville prøve å fjerne dem. Denne bevisstheten

hos folk om at de demokratiske rettighetene er et viktig redskap for dem sjøl, for å få igjennom sine interesser, vil gjøre det vanskeligere for et nytt borgerskap å ta makta og innføre diktatur.

Men det at arbeiderklassen har demokratiske rettigheter er ikke nok for å utvikle sosialismen videre sånn at vi en dag får et samfunn der alle folks behov er tilfredsstilt, og hindre tilbakegang til kapitalismen. For at det skal hindres trengs et virkelig demokrati i arbeiderklassenes interesser. Demokrati og demokratiske rettigheter blir da altså ikke det samme.

Demokrati henger nøye sammen med hvem som har makta. Så lenge arbeiderklassen og flertallet av folket har makta både over styringa av økonomien og politikken, vil det også være demokrati. Flertallet bruker makta/demokratiet til å uttrykke og handle etter sine egne interesser. Dersom ikke sosialismen uttrykker og handler etter flertallets interesser, vil det ikke lengre være noe demokrati og arbeiderklassen har mista makta.

Demokrati blir altså under sosialismen at flertallet skal bestemme hva som skal gjøres og sette det ut i livet.

i Motsetning til i dag, under kapitalismen der flertallet har demokratiske rettigheter kun, de kan si hva de mener, men har ikke mulighet til å sette det ut i praksis. På den måten blir det borgerlige "demokratiet" passifiserende på flertallet. Folk gidder ikke engasjere seg fordi det stort sett ikke blir gjort noe med det de mener er riktig og feil uansett. Det er kapitalen og deres jakt etter maksimal profit som avgjør hva som skjer.

KATJA

HVORDAN SIKRE ARBEIDERKLASSEN MAKTA?

Sentralt i sosialismediskusjonen i landsmøte kampanja har møtsigelsen lokal/sentral makt stått. Og hvorfor har den det? Jeg tror at vi fremdeles slites endel mellom å utvikle nye veier for arbeiderklassen, samtidig som vi skjærer unna feila som er gjort i sosialismen historie til nå.

Det vi med sikkerhet kan si er at sentral makt aldri har vært det store problemet. Alle land har klart å sikre produksjonen gjennom en sentral plan. Og det er jeg også veldig for. Jeg er mot sån derre kommunalsosialisme, som kan til tider minne oss alle om kardemomme by. Men hva er en sentral plan, og hva er en sterk sentral plan?

Jeg tror at en svak sentral plan er en plan som er utarbeida på toppen, sendt ut til "høring", men hvor de egentlige grunnenhetene har lite å si. Dette vil jeg kalle en slags tvangstrøye. Dette er den vanlig modell

Jeg tror at en sterk sentral plan er en plan hvor den lokale grunnenheten veier tyngst, en plan som er et resultat av diskusjonen rundt omkring på de store linjene i planen. Det som jo trengs for at arbeiderklassen skal sikres makta er at folk får oversikten over helheten. Altså betyr ikke lokal makt nødvendigvis å oppmuntre de "egoistiske" sidene, de sjåvinistiske interessene. Du må uansett finne en drivkraft som folk kan jobbe ut i fra. Hvis ikke folk får noe igjen for sin innsats, hvordan få dem til å kjempe for en sentral plan? Jeg er for at de lokale enhetene får en slags veto rett. Dvs. at lederne i de et distrikt kan si at denne planens politiske linje betyr nedenom og hjem for dette distriktet. Dette er en plan som er laget uten grundige analyser og undersøkelser. Hvis det finnes så sterke folk på grunnplanet, ja da kan det være mulig å bygge en virkelig sterk plan. Uansett kan vi si som en generell regel at en plan som er under debatt og som det reises viktige problemstillinger i forhold til er en plan som er i den virkelige verden, den er ikke et skrivebordsprodukt.

Hve betyr så lokal makt?

Neen har tatt til ordet før å utvide de lokale enhetenes makt mye. Men, tenk dere om: Er det viktigste før en lokal enhet å sikre sine interesser? Ja, sjølsagt, men på sikt er det de store linjenes betydning før hele befolkninga sem avgjør. Folk kan gangske lett få eversikt over sin del, men det er helheten sem vi må få folk til å delta aktivt i å utførme. Men åssen får man til det?

De lokale maktenhetene må sikres slingringsmenn og lokal førtjeneste gjennom planen. Det kan sies på kinesisk: Ingen vil ha en fattigmannssosialisme. Man kan ikke vente av folk å kjempe lojalt før sosialismen uten å få noe igjen lokalt. Dette er en viktig del av mobiliseringa og en livsviktig del før å holde produksjonen oppe.

Før å si det frasete. Før å kunne løse motsigelsen mellom sentral og lokal makt, motsigelsen mellom by og land må vi satse mye på hva det vil si å utvikle kollektiv makt over planen. Det jeg ta vil legge stor vekt på er å sikre de lokale maktforholda i den store sentrale planen. Kvinnfolka vil få et mye større muligheter til å styre på denne måten. Det betyr at hvor ikke de lokale enhetene fungerer godt med kvinnfolka, så vil det ikke bli en sterk sentral plan.

Ann He

INNLEGG I SOSIALISMEDEBATTEN.

DEN PARTILØSE SOSIALISMEN ELLER KARDEMOMME BY.

Det grunnleggende utgangspunktet vi bør ha for diskusjonen rundt forslaget til sosialismeprogrammet er etter min mening: Hva er hensikten med å lage et slikt program? Hva skal vi bruke det til? Slik jeg har forstått hensikten er denne todelt. For det første å lage et konkret program til bruk i valgkampen, dermed bedre å sikre at perspektivet om sosialismen kommer fram i jungeln av valgløfter. For det andre å utvikle videre sosialismediskusjonen i Rød Ungdom, for å forsøke å få et mer realistisk bilde av hva et sosialistisk Norge vil bety. Klarer programforslaget å oppfylle begge målsettingene samtidig? Etter min mening klarer ikke forslaget noen av delene.

Hvorfor er ikke programforslaget bra nok til bruk i valgkampen? Før jeg skal prøve å svare på det, skal jeg trekke fram det som er bra med forslaget, Det mest positive er at Rød Ungdom i det hele tatt forsøker å lage et program til valgkampen hvor forskjellen mellom kapitalisme og sosialisme er det helt sentrale. Dermed skulle vi bedre ha mulighet til å fokusere på sosialismen som eneste farbare vei for å unngå arbeidsløshet, forurensning, sosial utrygghet, køer på sykehusene osv. Faren for at vi står fram som kriseløse for kapitalismen innenfor systemets rammer, blir da mindre. Altså at vår argumentasjon framstiller løsninga på problemene under kapitalismen, som bare å bruke valutareservene og oljepengene i Norge. Vi blir da redusert til det partiet som lover mest bruk av den norske stats overskudd innenlands. Fordi RV i alle fall står utenfor fare for å bli for sosialisme - og perspektivretta, er derfor forslaget på denne måten svært positivt. Dessuten er kapitalismedelen til å leve med, sjøl om språket og formuleringene kunne vært enklere og argumentasjoner mer sammenhengende.

Men i sosialismedelen er det mye å kritisere. Det viktigste: Hvis det skal brukes i valgkampen blir det innholdsmessig for tynt og snevert. Det gir ingen svar på helt vesentlige spørsmål om sosialismen som uavhengige stiller. Med sosialisme/kommunisme forbeholder jo de aller fleste ennå partidiktatur, Øst-Europa og ei endel trykking på linje med den under Hitler - Tyskland. Sosialismeprogramforslaget sier ikke noe som helst om kommunistpartiets oppgaver og rolle under sosialismen. Ikke en eneste setning! Inntrekket folk sitter igjen med etter å ha lest forslaget er: "Ja ja, det Rød Ungdom skriver om kapitalismen er jeg mye enig i, Det er dumt med all sulten, arbeidsløsheten, forurensninga og krigene. Men de presenterer jo ikke noe alternativ,. Sosialismen deres blir helt sikkert et partidiktatur hvor vanlige folk ikke har noen innflytelse, og det vil jeg i hvert fall ikke ha. Nei, vi får nok bare prøve å gjøre det beste ut av kapitalismen". Poenget er at sosialismealternativet vårt i forslaget ikke er troverdig. Mangel på troverdighet blir det gjennom formuleringer av typen: "Slik vil hverdagen til en vanlig arbeider bestå av både produsjon og deltakelse i styringa". (s.8.) "Gjennom å legge denne virksomheten (kommando-høydene) under planen og drive den godt for å tilfredsstille folks behov sikrer vi utviklinga av sosialismen og arbeiderkontroll." (s.9.) "Sosialismen løser arbeidsløsheten". (s.10). " Fordelen med sosialismen er at folk er garantert materielt og derfor ikke mister livsmidler og sosial status ved omlegginger". (s.10)

Ved å vike unna en skikkelig definisjon av statsmakta arbeiderklassens ledelse osv. fungerer programforslaget opportunistisk. Det unngår ubehagelige ting som kommunistpartiets rolle og proletariatets diktatur. Sosialismen blir frastilt som et tilnærmet rosenrødt samfunn, og mister derfor sin rot i virkeligheten. Til dette blir det innvendt at det ikke er formålet å lage et nytt sosialismeprogram eller et prinsippprogram. Nei sjølsagt ikke - men i og med at det skal brukes i valgkampen, må det inneholde noe mer enn en skisse over hva en planøkonomi kan utrette. Vi kan ikke ha den holdninga at hvis folk leser valgkamp-programmet og finner det urealistisk fordi det ikke omhandler hvor makta i samfunnet ligger, så skal dere bare lese vårt sosialismevedtak fra forrige landsmøte. Kontakten med uavhengige må være minimal for å tro at de vil grave seg ned i Rød Ungdom og AKP's program etter å ha lest programforslaget til valgkampen.

Formuleringene og argumentasjonen i sosialsmedelen tyder heller ikke på overdreven kontakt med uavhengige ungdommer. Ta f.eks. definisjonen på et marked: "...De har ingen samfunnsmessig bevisst anvendelse av sine evner, bare en privat bevissthet. Markedet er det element som binder uavhengige produsenter sammen og dermed viser om de faktisk er samfunnsmessig brukbart (salgbart) det de skaper".)s.7.) Eller ta linje 12 side 12 : "Arbeiderrådsmodellen kan ikke bli noen framtid i Norge". Nei vel, men hvorfor det egentlig, og hva er arbeiderrådsmodellen? Hvem er det egentlig vi henvender oss til med et sosialismeprogram/ valgkampprogram?

Unnveikesen av helt vesentlige spørsmål under sosialismen og det til tider vanskelig tilgjengelige språket forslaget har, gjør at jeg mener det ikke oppfyller kravene til et valgkampprogram.

Så over til forslaget som videreutvikler sosialismesynet til Rød Ungdom. Det som er positivt her er det materialet som kommer fram i kjølvannet av diskusjonen. (Det røde tilleggsheftet). Vi tar et skritt i retning av å bli flinkere til å undersøke og analysere de konkrete og særegne forholda i Norge. Dette er bra. Men selve programforslaget er etter min mening et tilbakeskritt i sosialismesynet vårt. Dette fordi forslaget etter min mening beveger seg bort fra den kritiske holdninga til sosialismen som ble utvikla etter krisa i m-l-bevegelsen. De verste utopiene ble skjært vekk, og vi begynte å se sosialismen som et reellt og levende samfunn hvor motsigelsene yrer. Før var det Kina og ei stund Albania som ble gjort til utpien. I dag er det det tvers igjennom HØYTEKNOLOGISERTE samfunnet som fungerer på samme måte. Det meste løser seg lett med litt genemanipulasjon og datateknologi her og litt optiske fibre og kunstig intelligens der. Ikke misforstå - sjølsagt åpner den nye teknologien enorme muligheter for frigjøring av menneskeheten og her er det svært mye vi bør bruke i vår sosialismeargumentasjon. Men vi må ikke se oss blinde, og glemme at det fremdeles er snakk om klassekamp og et forhold mellom mennesker. Det er illustrerende at ordet klassekamp ikke er nevnt i sosialsmedelen. Tilfeldig? Man begynner jo å tvile.

Dessuten foretar forslaget en viktig endring i synet på kommunistpartiet. Under avsnittet "Bygg AKP (ml) til et sterkt kommunistisk parti" s. 13 står det:

Et slikt PARTI har i hovedsak to oppgaver. Det må hjelpe ti å organisere forsvarskampen for folk under kapitalismen, og tilføre kampen perpsektiv om et nytt og bedre samfunn som eneste løsning på kapitalismens problemer"

Mitt naturlige spørsmål blir da : Skal kommunistpartiet etter revolusjonen nedlegge seg sjøl etter 1., 2. eller 3. uka? Skal dette skje ved en høytidelig seremoni? Kommunistpartiet har jo etter forslaget ingen vesentlige oppgaver under sosialsimen, så det burde jo ikke være noe i veien for å oppløse det med en gang det sosialistiske Norge er proklamert? Etter å ha lest dette avsnittet skjønner jeg også bedre hvorfor kommunistpartiet og klassekampen ikke er nevnt en eneste gang under behandlingen av sosialismen. Programforslaget er i det minste konsekvent!

Jeg kan ikke se at programforslaget tillegger noe nytt av betydning inn i sosialismesynet vårt. Det eneste nye er et mye mindre realistisk og mer utopisk syn på sosialismen. For slaget oppfyller ikke noen av de to målsettingene : Valg-kampprogram og sosialsimeutvikler. Hva gjør man så? Hva er alternativet? Jeg har forhåpninger om at diskusjonen rundt forslaget kan drive organisasjons- og sosialismeoppfatning opp på et høyere nivå, sjøl om forslaget i seg sjøl ikke gjør det. Slik det ser ut nå mener jeg det er mer fornuftig å satse på 1983-programmet i valgkampen, i stedet for det nåværende forslaget.

Mats,

KOMMUNISTPARTIET OG SOSIALISMEN.

Det forrige landsmøtet i Rød Ungdom slo fast flere viktige prinsipper for sosialismen: Demokratiske rettigheter som ytringsfrihet og streikerett, og retten til å danne partier som kan stille til valg.

I dag oppfatter jeg det sånn at det står syn i organisasjonen som rygger tilbake i forhold til både streikerett og retten til å danne partier. Noen trekker i retning av at sosialismen må være en ett-parti-stat, hvor kommunistpartiet er det eneste tillatte partiet. Dette innlegget er retta mot disse standpunktene.

HVA ER ET "PARTI"?

Et parti er ikke først og fremst den formelle partiorganisasjonen, men de strømningene i folket som partiorganisasjonen representerer. Enhver partiorganisasjon vil være et uttrykk for en virkelig bevegelse som ser partiorganisasjonen som representanten for sine egne interesser. Sånn vil det også være under sosialismen. Å forby f.ex. et borgerlig "bondeparti", vil av bøndene som støtter dette partiet bli oppfatta som et slag mot dem sjøl. Ei sterk statsmakt kan sjølsagt forby en bestemt organisasjon, men strømningene som gjør det mulig å danne dette bestemte partiet kan ikke forbys. Tanker kan ikke forbys.

Derfor vil et ett-partisystem virke sånn at det mobiliserer folk mot kommunistpartiet og mot sosialismen. Et system som ikke tillater meninger som folk oppfatter som helt legitime å komme til uttrykk, vil sjølsagt møte motstand.